

Otročja ljubezen.

Mati Brdnica je odgojila troje otrok, dva sinova in jedno hčerko. Starejšemu dečku je očitala, da rad postopa in da ga le glad domov prižene, kakor psa; a mlajšega je svarila, naj ne bode lokav in potuhnen, kakor mačka. Hčerki je rekla: „Ti si kakor kokoš, vse bi razbrakala in razmazala.“ Vender ljubila je vse tri, skrbela za vse in od vseh pričakovala, da jej bodo, kadar jej onemoreti roki, ljubeznjiva podpora. Postara se ona, a otroci odrastejo in izroči jim imovino. Obišče jo necega dne potem soseda ter jo vpraša, kakó jej gré?

„Slabo!“ reče žena trpko se nasmehnivši. „Glej, tri otroke sem ti vzredila, s trudom jim nekaj pridobila, nato pa jim vse izročila; a zdaj me nihče ne pogleda, nobenemu se ne vzljubi, da bi se malo pogovoril z menoj, in shrambe mi zapirajo pred nosom.“

„Pa ti je dolg čas, ker si takó sama,“ pristavi soseda.

„Nú zmotim se s čim ter kaj pečkám, da ure hitreje gredó; poleg tega tudi nisem brez družbe. Vsak dan po dvakrat ali po trikrat me obiščejo jeden pes, jedna mačka in jedna kura.“

„Lej,“ pravi soseda, „ker te tvoji otroci prezirajo, imajo te živali rade.“ Zasmije se žena in reče:

„Rade pač prihajajo k meni, a zakaj? Časi po kako jajce ubijem ter lupine shranim, to je za kokoš. Pri kosilu ali večerji mi ostane po kak drobinec kruha ali v lonci na dnu malo jedi, to privabi psa in mačko, da polizeta in pospravita ostanke. Da tega ni, prestale bi tudi živali prihajati k meni.“

Vilko.

Gospodar in hlapec.

(Narodna.)

Imovit a skop gospodar je imel zvitega in premedénega hlapca. Živela sta v hribih, daleč od cerkve; zato nista mogla hoditi k maši oba: jeden je ostal vselej doma, da je čuval hišo. Vrstila sta se: to nedeljo je šel k maši gospodar, a prihodnjo hlapec.

„Kaj so oznanili gospod župnik?“ vpraša hlapec gospodarja, prišedšega neke nedelje iz cerkve domov. „Ta teden bode vsak dan post, dejali so gosp. župnik“, zlaže se skopuh. Ubogí hlapec se je moral ves teden postiti, a poleg tega še trdo delati. Ali v tem je mislil in mislil, kakó bi gospodarja izplačal, da ga ja takó osleparil.

„Kaj so pa danes oznanili gosp. župnik?“ vpraša gospodar hlapca prihodnje nedelje.

„Oznanili so, da bode ta teden vsak dan praznik,“ zasoli jo lokavi hlapec gospodarju. In takó sta ves teden praznovala, jedla meso in pila vino, a delala nista ničesar.

Gospodarja je to izmodrilo, da ni od sih dob nikoli več skušal slepariti hlapca.

Zapiral Josip Ršea.